

faldt der omkring paa Fyrene omtrent 3,000 Fugle ned, hvoraf der blev indsendt 495, tilhørende 61 forskellige Arter. I 1892 indsendtes der 608 af 62 Arter og i 1893 780 Fugle af 56 forskellige Arter. Det er Hovedindholdet af de Oplysninger vi have faaet om denne Sag. — I Betænkningen er der meddelt de fornødne Oplysninger om Udbyttet af de geologiske Udsøgelses, saa derved behøver jeg ikke at dvæle. Naar vi have tiltraadt Forslaget under Nr. 255 om en Sum til Bevarelse og Istandsættelse af Gravstene og Gravmonumenter, have vi gjort det, fordi vi erkende, at der rundt omkring i vore Kirker kan findes Gravstene, som det vil være paa Tide at faa reddede. Men vi have paa den anden Side været noget bange for, at naar man gav en almindelig Bevilling dertil, skulde Arkæologerne, som naturligvis finde alle eller saa godt som alle saadanne gamle Sager interessante, let kunne fristes til at gaa for vidt. Meningen med den forandrede Redaktion, vi have givet Forslaget, er derfor den, at man fra Udvalgets Side vil betone, at Bevillingen kun gives til Bevarelsen af saadanne Gravstene, der ikke blot i al Almindelighed ere mærkelige, — thi det kunde de være næsten allesammen — men som ere særlig mærkelige, og have en særlig Betydning. Og vi foreslaa kun at give Bevillingen ekstraordinært for et Aar, for at man nærmere kan se, hvorledes den anvendes, og hvilke Resultater den kan bringe. Ogsaa med Hensyn til Bevillingen til Marinemaler Kocher have vi udtrykkelig ønsket tilføjet, at vi kun tiltræde denne Bevilling ekstraordinært for et Aar. Paa en vis Maade behøver det ikke at staa der, da alle Bevillingerne paa § 27 ere ekstraordinære; men Meningen dermed har blot været den, at Udvalget vil staa fuldstændig frit over for Bevillingen ad Aare, saa der ikke kan gøres Regning paa dens Fortsættelse. — Naar Udvalget har foreslaaet at stryge Bevillingen til Ribe Hospital, har Hovedgrunden været den, at man i Udvalget er gaaet ud fra, at vi i Aar maatte kunne enes om en Bevilling til Ribe Domkirke, og at det under denne Forudsætning ikke vilde være rigtigt, at man i en By som Ribe havde to store Byggeforetagender i Gang paa samme Tid. Jeg skal dermed ikke udtale noget om Realiteten af Spørgsmaalet om Ribe Hospitals Restauration. Det er meget

umuligt, at den ogsaa si sig selv vilde blive nægtet. Men der er ikke taget noget Standpunkt dertil. Det er kun af Hensyn til Spørgsmaalet om Ribe Domkirke, at man her har foreslaaet Hospitalet nægtet. Hvad selve Forslaget om Ribe Domkirke angaar, have vi forbeholdt os vor Stilling i det Haab, at det mellem 2den og 3dje Behandling skulde kunne lykkes at finde et Forslag, der noget reducerer den paa Finanslovsforslaget forlangte Sum. — I Ribe Domkirke er der foreslaaet at anbringe en Gravsten over Hans Tavsen til Minde om hans 400-aarige Fødselsdag. Udvalget har tiltraadt Bevillingen til Gravstenen. Men det har ikke kunnet tiltræde Bevillingen til Anbringelse af et Maleri i Kirken, der skulde forestille Hans Tavsen prædikende paa Viborg Kirkegaard og være et Minde om Reformationen. Dels er denne Begivenhed ikke knyttet til Ribe, og dels har det forekommet Udvalget, at Sideskibet, hvor man har tænkt at anbringe Maleriet, ikke vilde være nogen heldig Plads. Men Hovedsagen har dog været det, at man var i Tvivl om, hvorvidt det overhovedet var rigtigt at bestille et saadant Maleri. Det er sjældent, at Malerier, som males paa Bestilling, blive heldige. Derjom man havde haft et færdigt Maleri, som man kunde ønske at anstafte, havde det maaske været en anden Sag. — Under Nr. 259 foreslaar Udvalget at stryge et af Ministeren forlangt Beløb af 3,000 Kr. som første Del af en 5-aarig Bevilling til Tilvejebringelse af Afbildninger af Monumenter fra den historiske Tid i Landsdele, der tidligere have været forbundne med det nuværende Kongerige Danmark. Udvalget er nemlig gaaet ud fra, at flige Undersøgelser i disse Lande, altsaa f. Eks. i de staaende Provinser og i Sønderjylland, som Regel vilde blive foretagne af Videnskabsmænd fra det Land, under hvilket Monumenterne nu høre. Men vi erkende, at der kan være Tilfælde, hvor de fremmede Landes Videnskabsmænd ikke vilde foretage saadanne Undersøgelser, Tilfælde, hvor det ikke har Interesse for dem, hvorimod det kan have stor Interesse for den danske Historie, og jeg antager ikke, at der vil være noget i Besen for, at Udvalget kunde gaa ind paa en Bevilling til Undersøgelse i saadanne særlige Øjemed. Men en almindelig Bevilling til Undersøgelse af Fortidsbygninger i Lande, der nu ere under fremmed Regimente, har